

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. A. Tractatus De Privilegiis Ecclesiae

Zanchi, Lelio

Veronae, M. D. LXXXVI.

Centesimum Vigesimalium Secundum Priuilegium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61627)

- voleat continentiam.
- 9 Matrimonium consummatum, non rumpitur per ingressum religionis.
- Secus si matrimonium non est consummatum.
- 10 Votum, si impeditur aliquo facto intrinseco, non obligatur vouens ad implendum, etiam cessante impedimento.
- 11 Filius familias, an teneatur ad votum, postquam fuerit liberatus à patria potestate, si votum erat tale, quod non poterat, sine consensu patris exequi.
- 12 Regula illa, si non valet quod ago, ut ago, in materia voti valet, ut vale-
re potest.
- 13 Continentia castitatis includitur sub ingressu religionis.
- 14 Maritus, qui fuerat ingressus in religionem, post mortem uxoris, tene-
tur redire ad monasterium.
- 15 Religiosus habitus non est illudendus.

Centesimum Vigesimalium Secundum Privilegium.

- 1 **E**CCLESIA gaudet privilegio, quod. † Qui inuita vxore, professionem fecit, & ei postea restituitur, non compellitur mortua vxore, ad monasterium redire, matrimonium tamen contrahere non debet, inuita ergo vxore, qui-
dam ingressus monasterium, coactus est ad eam redire, tandem mortua est illa, queritur vtrum debeat com-
pelli ad monasterium reuerti, an possit aliam accipere vxore.
Respondet Papa, q̄ votum non tenuit, vnde ratione voti ad monasterium non tenetur redire, tamen vltterius non poterit vxorem accipere, quia promisit se non exigere debitum carnis quod fuit in eius potestate, & quantum ad hoc tenuit votum, sed non reddere non erat in potestate viri, sed vxoris, vnde di-
cit Apostolus. † Vir non habet potestatem sui corporis sed mulier, & è conuerso, ca. quidam intrauit, de conuers. coniug.
Ratio esse potest. † Quia votum meum obligat me ad id, quod in me est, ideo cum mutuam seruitutem sibi debeant vir, & mulier, & ex quo sunt duo in carne vna, votum non tenuit, respectu primæ uxoris mortuæ, sed respectu futuri matrimonii ad quod transire non potest, quia votum tenet, hic considerandum est, quod. † Inter maritum, & vxorem contrahitur recepto ca, id est repetita obligatio, nam maritus obligatur vxori
&

- & vxor marito, ita quòd neuter habet plenam sui corporis potestatem, c. non debet de confang. affin. hinc est, quòd. † Vxor potest vindicare maritum de iure diuino cum habeat, eum in sua potestate quo ad quid sciret dicimus in patre, qui potest vindicare filium l. prima. §. hanc. ff. de re. vend. capitu. illud
- 5 de præsumpt. † Vnde quæri potest an vxor dans licentiam marito, vt ingrediatur monasterium censeatur ipsa uouisse castitatem dicendum est quòd. † Sola licentia vxoris non sufficiat, vt teneat professio mariti, putarem, quòd vbi vxor fuisset certificata, seu fuisset iuris conscia, tunc dando licentiam tacitè videatur uouere continentiam, & sic non reuocaretur, ingressus mariti, ratio quia qui vult vnum, videtur velle omne id per, quòd peruenitur ad illud cap. prudentiam de offic. deleg. & l. ad rem mobilem, & l. ad legatum. ff. de procur. cap. vi.
- 6 8 dua de regul. trans. ad relig. † Sed ingressus mariti non potest irreuocabiler fieri nisi vxor uoueat continentiam, cap. cum sis de conuers. coniug. Ergo licentiam marito ingrediendi, videtur uouere continentiam, gl. in cap. seriatim 22. dist. cap. qui vxorem 33. q. 5. arg. cap. veniens de conuers. coniug. procedit ergo ista tex. in d. cap. Quidam vbi vxor erat istius iuris conscia, & potest argui per istum tex. quòd in hoc casu excusat mulierem ignorantia iuris, verum est, quòd matrimonium contractum, per verba de præsentis scilicet religionis ingressum, & hoc si carnalis copula non est consummata, si vero copula carnalis consummata fuit, confirmat matrimonium, & illud redit fortius. † Ideo consummatum non rumpitur, per ingressum religionis, secus si non est consummatum, gl. not. in cap. 10 qua propter 27. q. 2. Abb. in cap. ex publico. † Sed aduerte, quòd vbi uotum impeditur aliquo facto intrinseco non obligatur uouens ad implendum etiam impedimento cessante,
- 9 11 quòd facit ad quæstionem. † Nunquid filius familias teneatur exequi uotum postquam fuit liberatus, à patria potestate, si est tale, quod non potuit sine consensu patris emitte? d. cap. 12 quidam Inn. contrarium tenet cap. scripturæ deuot. Et † in materia uoti dicendum est, quod illa iuris regula si non ualet quod ago, vt ago ualet, vt ualere potest, de quo in ca. 1. de despons. impub. lib. 6. Vt hic nam maritus, non obligauit se simpliciter, ad continentiam in seculo seruanda sed ad religionis ingressum, qui tamen ualuit, & nihilominus remansit obligatus respectu continentie seruandæ. † Quia continentia includitur

cluditur sub ingressu religionis, vt in cap. ad monasterium, de stat. regula. Sed si vxor habuit ratum factum mariti, post ingressum, quod videtur, quando vxor dedit licentiam marito intrandi religionem, quo casu ingressus tenuit, glo. in ca. 14 vxoratus. Hac igitur ratione. † Maritus post mortem coniugis tenetur redire ad monasterium, quia vxor non contradicit, nec maritum reuocauit, ergo post mortē vxoris maritus non pōt ad seculū redire, secus si contradicit, vt in casu proposito, quia nō videtur peccare, si non perficit votum post mortē vxoris, nam votum fuit nullum respectu ingressus monasterii, cum tunc nō haberet consensum habilem, ad se obligandum, requiritur ergo consensus, de nouo c. proposuit de coniug. ser. Ego in hanc partem me adducerem, quod absque alio consensu deberet valere primus consensus, quia pendeat; ex voluntate propria, & si non valuit à principio tractu temporis conualescere videtur, quia mortua vxor fuit, ergo ingressus talis, quod recipit robur, alias autem esset deludere ingressionem religionis. Ex his habes, quod nō licet marito ingredi religionem inuita vxore, & ei restituitur, nec ex vxore mortua tenetur monasterium repetere, denegatur tamen contrahere matrimonium ideo ex hoc, quod vetatur matrimonium, inclino, quod tutius sit ingredi ad monasterium, ex hac causa, subiiciens me tamen Ianioribus Iuris peritis, moueor conscientia, 15 quia. † Habitus religiosus non est illudendus, & vidi quam plurimos laceratores habitus religiosi bonam vitam ducere.

S Y M M A R I U M.

- 1 Vota possunt elemosynis redimi, vel in aliud commutari intercedente superioris auctoritate, & iusta causa mutandi, vel redimendi.
- 2 Votum peregrinationis, an possit redimi elemosynis, vel commutari in aliud, necessitate instante.
- 3 Votum ex arbitrio superioris, qui consideret qualitatem vouentis, et causam commutationis, an ex infirmitate, vel affluentia diuitiarum, aut alia probabili causa sit commutandum.
Superior super antedictis dispenset.
- 4 Votum an sine causa possit redimi, vel commutari.
- 5 Ieiunia autem necessaria, quæ sunt inducta ab Ecclesia, non possunt commutari, nec redimi, sine causa existenti.
- 6 Ieiunia data per sacerdotem, pro pœnitentia ipsius, arbitrio possunt commutari, sed sine arbitrio secus.

- 7 *Votum emissum calore iracundiæ non ualet.*
 8 *Votum tria habere debet deliberationem, propositum voluntatis, & promissionem subsequentem.*
 9 *Votum ex facilitate emissum an tale votum obligat.*
 10 *Blasphemanti per iracundiam non remittitur pena.*
Nisi esset blasfemia, quæ inducet mentis alienationem, sicut in ebrio.
 11 *Calor iracundiæ quando in totum vitiat consensum, iuramentum, non obligat.*
 12 *Iuramentum factum per iracundiam non obligat.*
 13 *Votum causa mortis non ualet, nec ligat.*
 14 *Vota illa quatuor idest, in voto hyerosolimitano, in voto sancti Iacobi, in voto visitando, limina Apostolorum Petri, & Pauli, & in voto religionis.*

Centesimum Vigessimum Tertium Priuilegium.

- 1 **E**CCLESIA gaudet priuilegio. † Quòd vota possunt Elemosynis redimi, vel in aliud commutari, intercedente superioris auctoritate, & iusta redimendi, vel mutandi causa. † Si igitur quis fecerit votum peregrinationis, queritur utrum tale votum possit redimi elemosynis, vel commutari in aliud, necessitate instante. Respondet
 2
 3 Papa, † quòd hoc pendet, ex arbitrio superioris, ut ipse consideret diligenter qualitatem vouentis, & causam commutationis, scilicet an ex infirmitate, vel affluentia diuitiarum, aut alia probabili causa, ut scilicet peregrinatio, vel commutatio magis sit Deo accepta, & secundum hoc, super hoc dispenset, cap. 1. de vot. & vot. redempt. Ratio hæc esse potest, quòd requiritur arbitrium superioris ob commutationem voti, ut videat causam, quæ magis sit accepta Deo, & secundum eam dispenset. Hic igitur considerandum venit, quòd votum in aliud votum commutari potest, iniuncta auctoritate superioris, &
 4 adiecta iusta causa à superiore consideranda. † Sed quero an sine causa votum possit redimi, vel commutari, vota sunt à principio voluntaria possunt redimi, vel commutari causa existente in vouente, dummodo commutetur, vel pro redemptione det aliquid magis utile, & Deo magis acceptum, hoc tenet, in rubrica Inn. de obseru. ieiun. & sequitur Archid. in cap. præsbiter